

at ansætte Indtægten retfærdig for Andre, et Fingerpeg om, hvorledes de skulde ligne deres Medborgeres Indtægt. Den høitærede Minister accepterede denne Tanke, og han udtalte sig tillige om, hvorledes den kunde realiseres. Jeg skal ikke nægte, at jeg forsaavidt man kan gjennemskue saadanne Antydninger ved deres første Udtalelse, ikke kan have noget Bæsentligt at indvende imod, at min Tanke kunde realiseres paa den Maade, som den ærede Minister antydede, men jeg tillader mig at troe, at den — dersom man i det Hele vilde holde fast ved Tanken — kunde realiseres paa forskjellige Maader. Men naar, som det saaledes paa en Maade af den ærede Minister selv er antydet, Lovforslaget ikke blot indeholder Enkeltheder, som kunne trænge til en videre Drøftelse, men der tillige kan være Spørgsmaal om at overveie det egentlige Princip for Lovforslagets Anvendelse, er det da ikke saa saameget mere nødvendigt at foretage en saadan Overveielse og derved at tage alle de fornødne Hensyn — ikke under den Drøftelse, som kan foregaa ved en 1ste og en 2den Behandling her i Salen, men — i et Udvalg, som dertil nedsettes af Thinget? Jeg skal, da Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsettelse ikke foreligger nu, dog ikke gaae dybere ind herpaa, men jeg anfører det blot for — hvad der jo allerede er blevet udtalt fra flere Sider — paany at henpege paa Nødvendigheden af, at vi ikke letfærdig — man tilgive mig dette Udtryk — bør gaae ind enten paa det One eller paa det Andet. En lignende Bemærkning gjælder med Hensyn til den Indrømmelse, som den høitærede Finansminister i sit Foredrag erklærede, at han vilde gaae ind paa, idet han sagde, at han vilde kunne føle sig tilfredsstillt, selv om man indskrænkede Varigheden af den foreslaaede Lov til tre Skatteligninger, saaledes at der efter den maatte fremkomme et nyt Lovforslag. Dette er en Tanke, mod hvilken der maaskee ikke kan indvendes Meget, hveken fra deres Side, som ville gaae ind paa, eller fra deres Side, som ikke ere tilbøjelige til at gaae ind paa Lovforslaget. Men ogsaa dette trænger til at overveies, og Meget vil her komme an paa, hvorvidt man mener, at Skatteligningerne skulle

finde Sted for kun eet Aar eller for to Aar ad Gangen. Da vi allerede nu ere et godt Stykke idetmindste henved to Maanedes inde i det Finantsaar, for hvilket Indkomstskatloven første Gang gives, kan der maaskee siges, at være talende Grunde for at gaae ind paa en saadan Udskrivning for to Aar for denne ene Gang. Men noget Andet er fremtidig; hvad der i det andet Thing er blevet anført om, at man derved vil formindske Udgiften ved Opkrævningen, lægger jeg ikke megen Vægt paa. Grundene til, at jeg ikke lægger Vægt derpaa, skal jeg ikke bebyude de Herrer med for Diebliffet. Men jeg skal derimod bemærke, at det dog vilde være en stor Betynderlighed, navnlig ved en Indkomstskat, der efter Principet kun skal ligges efter den Indtægt, som den Enkelte har havt i det nærmest foregaaende Aar, at fastsætte en Udskrivning for to Aar. En Indkomstskat for to eller flere Aar ad Gangen er efter Principet for en Indkomstskat en Uting. Men ogsaa et saadant Spørgsmaal bør dog, som sagt drøftes ganske anderledes, end det kan skee her i et enkelt Møde, hvor Sagen forhandles.

Jeg skal endnu blot tilføie, for at jeg i en vis Henseende kan slutte i fuld Samstemning med Finantsministeren, at jeg er overbevist om, at det vilde være det Uheldigste, som man kunde tænke sig, at gjøre Indtægtskatten til en almindelig Skat, som saa at sige skulde sluge alle andre, saa at man, hver Gang man vilde have en Reform eller en Reduction i de bestaaende Skatter, kun paa lagde een eller et Par Procent mere i Indkomstskat. At Indkomstskatten kan bruges som en Supplementskat, er noget ganske Andet. Jeg troer, at man ogsaa herved maa tage Hensyn til Betingelserne i det enkelte Land. Jeg har meget ofte hørt omtale, at vi skulde kunne undvære Told- og mange andre Afgifter, som give Staten dens væsentlige Indtægter, men jeg troer, at alle saadanne Bestræbelser gaae ud paa Utopier. Det er ikke blot, fordi Told- og andre Afgifter ere gamle Afgifter, og fordi den Sætning i en vis Henseende er fulkommen rigtig, at enhver gammel Skat er en god Skat og enhver ny Skat er en dårlig Skat. Men det er, fordi vor hele Industri